

Дослідження показників, що характеризують стан епідеміології хронічного лимфоцитарного лейкозу

Зелена В.О.¹, Панфілова Г.Л.², Бобошко Л.Г.³

¹ ПрАТ «Фармацевтична компанія «Дарниця»», м. Київ, Україна

² Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Кафедра організації та економіки фармації

³ Донецькій національний медичний університет, м. Лиман Донецької обл., Україна

Кафедри загальної та біологічної хімії №1

vitagreen88@gmail.com

Вступ. Хронічний лимфоцитарний лейкоз (ХЛЛ) є однією із актуальних проблем сучасної онкогематології. ХЛЛ належить до найпоширеніших форм лейкозів, які діагностуються у дорослих, а його лікування потребує значних ресурсів.

Матеріали та методи досліджень. Дані Національного канцер-реєстру (НКР). Бюлетень №21, а також спеціальної літератури, в якій висвітлюються питання організації надання медичної та фармацевтичної допомоги хворим на ХЛЛ.

Результати досліджень. У розвинутих країнах світу показник захворюваності на ХЛЛ коливається у діапазоні значень від 4 до 6 випадків на 100 тис. населення на рік. Науковцями доведено, що з віком захворюваність на ХЛЛ поступово зростає. Вже у вікових групах населення від 80 років й вище захворюваність становить 30 на 100 тис. на рік. За даними НКР в Україні у 2019 р. було зафіксовано 1277 нових випадків захворювання на ХЛЛ, що дорівнює 4,19 на 100 тис. населення. В цілому по країні, поширеність ХЛЛ дорівнює 10092 хворих, що у перерахунках на 100 тис. населення становить близько 33,15 випадків. Упродовж 2011-2019 рр. показники захворюваності та поширеності на ХЛЛ зросли з 3,69 до 4,19 осіб та з 26,43 до 44,15 пацієнтів на 100 тис. населення відповідно. Таким чином, приріст даних по захворюваності та поширеності дорівнювали 13,55% та 26,43% відповідно. В Україні наказом МОЗ від 12.05.2016 №439 був затверджений Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги при ХЛЛ. Лікування хворих на ХЛЛ здійснюється виключно в спеціалізованих закладах охорони здоров'я (ЗОЗ). У відповідності до існуючих вимог в Україні їх лікування може проводитися за локальними протоколами ЗОЗ, що базуються на адаптованих міжнародних клінічних протоколах надання медичної допомоги хворим на ХЛЛ (Національної онкологічної мережі США, Європейського товариства медичної онкології тощо).

Висновки. Організація ефективного фармацевтичного забезпечення хворих на ХЛЛ потребує використання результатів наукових досліджень за широким напрямком, в т. ч. за епідеміологічним та організаційно-економічним.